

VORA VORA

El nostre Verne

Cada nou any s'inicia amb una pluja de negretes que s'escampen al llarg dels dotze mesos en forma d'aniversaris que van des dels més globals fins als més locals. I tant hi té si el lligam és sanguini o tangencial, si l'efemèride és de gruix, doncs benvinguda sigui l'oportunitat en què se'ns permet pujar al carro de la glòria, ni que sigui per un instant. Inevitablement enlluernat pel pas del Quixot per Barcelona com està ja el nostre país, fóra una llàstima que l'estel polar de la constel·lació del 2005 no ens permetés veure algun estel fugaç, com ara el centenari de la mort de Jules Verne (Nantes, 1828 – Amiens, 1905). Tot i que no són dues de les seves obres més reeixides, cal recordar que a *Héctor Servadac* i a *Clovis Dardentor* (traduïdes al català) tenen un cert protagonisme les illes de Formentera i Mallorca, respectivament. Les ciutats de Nantes i Amiens celebren al març l'efemèride amb el programa d'actes "Jules Verne 2005" (vegeu www.nantes.fr) i tal vegada podria ser una excel·lent ocasió per a les institucions i organismes culturals illencs per promocionar la literatura de Verne a casa nostra i atorgar-nos un foradet de glòria aprofitant que un estel universal passarà pel nostre cel. Està bé que la web de l'Institut Balear del Turisme recordi, en la promoció de la gastronomia mallorquina, que Verne ja lloava els vins de Binissalem, als quals atorgava una "fama que s'estén enllà de l'arxipèlag de les Balears" i que altres promocions turístiques a la xarxa diguin de les coves d'Artà que "l'inspiraren per al *Viatge al centre de la Terra*", però l'ocasió bé val per donar-se per al·ludits amb una mica més de volada.

Joan Mari
joan_mari@hotmail.com

La crònica

El forat del metro i els diners il·lusionats

Dimarts, 25 de gener

El sot del metro. Les obres de prolongació de la línia 5 del metro de Barcelona, sota la muntanya del Carmel de Barcelona, donen un ensurt als veïns d'un edifici del carrer Sigüenza, ja que se'ls enfonsa el terra. Vint-i-cinc persones d'aquest habitatge i de l'adjacent són evacuades per prevenció i per mirar de valorar els riscos i buscar-ne solucions.

Afers exteriors. Duran i Mas aconssegueixen fer-se la foto al costat del president de la UE de torn, el luxemburguès Jean Claude Juncker, que tan sols es compromet a "corregir a l'alça" la situació del català, se suposa que a Europa. Alhora, ERC també fa gestions davant la presidència luxemburguesa i la Comissió Europea. Una activitat política europea que ha tingut l'arrencada amb un sopar de Carod amb els cònsols dels estats de la UE, és a dir, les nacions amb estat, per explicar el seu no al tractat constitucional i a la seva idea d'Europa.

600.000 euros d'il·lusió. Queda constituït el consell d'administració de Mundo Ilusión, filial de la societat de parcs temàtics de la Generalitat Valenciana. I aleshores encarrega un estudi per definir el projecte. Res de nou sota l'oest, si no fos que aquesta previsió de parc temàtic que es pretén construir prop d'Orpesa (Plana Alta) i que –sembla– ha de girar al voltant del món del circ i la màgia es va presentar fa sis anys. I que, des d'aleshores, ja s'han invertit 600.000 euros en un parell d'informes, precisament, de definició. No passa res, però; l'actual vicepresident de la Generalitat i ara també president de la societat temàtica, Víctor Campos, s'explica: els estudis dels 600.000 euros ja s'han enviat als que han de fer el nou informe "perquè no comencin de zero". És clar: els diners públics, en mans il·lusionades.

Dimecres, 26 de gener

Neu i problemes. Gairebé totes les loca-

litats de les Illes pateixen durant prop de tres dies –i estava previst que el cap de setmana encara s'allargués– temperatures molt baixes, nevades i gelades. El resultat, a més de la diversió dels menuts pel fet de no tenir escola, és que les Illes es queden gairebé aïllades, hi ha enormes problemes de mobilitat interna, accidents, molèsties diverses i alteracions del ritme diari habitual, que, en no pocs casos, s'atura. I diuen que les Balears també és Europa.

Dijous, 27 de gener

Descomptes aeris. La ministra de Foment, Magdalena Alvarez, assegura que els descomptes aeris per als balears seran retroactius a 1 de gener d'enguany i que s'aprovaran aquest mes de febrer. Bé, de fet, el que diu exactament és que "es podrien aprovar" immediatament. Després de tanta marxa enrere en aquesta qüestió, a Balears ningú no se n'acaba de refiar. La retroactivitat, en qualsevol cas, serà "d'aplicació difícil, per no dir impossible", segons han advertit les agències de viatges.

Carmel amarg. El forat de les obres del metro, al barri barceloní del Carmel, es fa gran i s'empassa sencer l'edifici on havia aparegut. L'Ajuntament engega una evacuació de tot el veïnat en 100 metres a la rodona, ja que el nou esfondrament ha obert un cràter de 32 metres de profunditat. S'evacuen més de 800 persones, que són instal·lades en hotels i centres municipals. La mesura és contundent però necessària per prevenir ensurts. Tres màquines formigoneres es dediquen nit i dia a abocar ciment en el sot. Les obres són responsabilitat de GISA (Gestió d'Infraestructures, SA), l'empresa pública de la Generalitat. El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, afirma que no hi ha hagut cap negligència de GISA i que els informes geològics són correctes, encara que potser han estat "insuficients". Qui

A dalt, les obres de la línia 5 del metro de Barcelona, que han donat un ensurt als veïns en esfondrar-se el terra. Més de 800 persones han hagut de ser evacuades per prevenció. A l'esquerra, maqueta de l'aeroport que Carlos Fabra impulsa a Castelló: la CAM continua sense voler-hi invertir, fidel als interessos zaplanistes.

EFE / ÀNGEL SÁNCHEZ

és el responsable, doncs? Sembla que Alberto Fernández Díaz (PP) no s'ha as-sabentat gaire de què ha passat i diu que el PP ja ho havia avisat: que Barcelona té un "parc d'habitatges" molt antic.

Desacord de finançament. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, i el cap de l'oposició, Artur Mas, es reuneixen per parlar de finançament. El que parlaren és una incògnita, perquè cadascú ho interpreta d'una manera diferent.

Mas diu que, amb la proposta de Maragall –pagar per renda i rebre per habitants–, "no hi ha acord possible". Maragall deia, en canvi, que la reunió havia estat "satisfactòria i tranquil·litzadora". Vol dir que el PSC està disposat a acostar-se a la proposta de CiU, que consisteix en què Catalunya recapti els impostos, pagui a l'estat pels serveis que dona i limiti la solidaritat amb Espanya en un 2%?

El conseller d'Economia, Antoni Castells, admet que s'ha de limitar la solidaritat. Aquesta ja és una coincidència important, doncs. Limitar la solidaritat és limitar l'espoliació.

La CAM no hi participa. El consell d'administració de la Caja de Ahorros del Mediterráneo, CAM, amb majoria de consellers afins a Eduardo Zaplana, torna a fer caure de l'ordre del dia la qüestió de la participació –o no– de l'entitat d'estalvis en la projectada construcció de l'aeroport de Castelló. El motiu de fons de les reticències inversores? Mantenir tens el pols establert entre el sector zaplanista i els seguidors de l'actual inquilí de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps. I és que el projecte de l'aeroport és la proposta estrella del president de la Diputació (i del PP) de Castelló, Carlos Fabra, aliat de Camps en la pugna que manté amb Zaplana i els seus. Independència en la gestió, també a les caixes d'estalvi.

Diputacions

És un assumpte recurrent: què fem amb les diputacions provincials? Resulta obvi que, a la dreta, no li importa un rave. En tot cas, la dreta se sent molt còmoda amb la divisió provincial, que al País Valencià és com un regne de taifes ben afermat. Tant que qualsevol de les corporacions pot ésser –i sovint ho ha estat– un contrapoder de la Generalitat. Ara com ara, ho són la d'Alacant i la de Castelló per motius diferents, però no aliens al personalisme dels seus titulars, que en el cas alacantí sol tenir, ara i abans, tendències disgregadores del país. Al cap i a la fi, per això es tracta d'un organisme reconegut per la Constitució i l'Estatut com a òrgan de l'autonomia provincial. Toca't els collons!

Tanmateix, el que està ben clar, tant per a la dreta raonable com per a l'esquerra, és que avui aquestes entitats no són una altra cosa que un cau de corrupció, un pessebre per a les clienteles partidàries i, al capdavant, un anacronisme perfectament prescindible. I això és el que ha reconegut i dit el president del Consell Jurídic Consultiu de la Generalitat Valenciana, que proposa liquidar les diputacions aprofitant la reforma de l'Estatut d'Autonomia que estudien les Corts Valencianes. No cal fer-se il·lusions, perquè es tracta d'una veu aïllada. Però fóra bo que valguera per encetar un debat entorn d'aquest invent vuitcentista que no afegeix res al règim autòmic i que, a més a més, ens costa un ull de la cara. No faltaria més que els senyors diputats s'apujaren els sous: poca feina i molta cara és el que tenen! Ja va essent hora d'esporgar l'aparell administratiu i posar-lo a punt d'eficiència.

J. J. Pérez Benlloch

EL POLS

